

ДАМЯН ДАМЯНОВ

МЪРТВИЛО

chitanka.info

...Ни свой, ни чужд сред купищата кал,
сред цялата словесна зла помия...
Немее телефонът пребледнял,
зей празна мойта пощенска кутия.
Ни клетва зла, ни благослов най-благ.
Светът от мен не се интересува.
Поне да беше се обадил враг!
Ей тъй, от злост! Поне да ме напсува!
Поне един приятел по тегло,
тук ял и спал, да тропне, да извика.
Мълчание опасно, тежко, зло.
Врата на хан — преди, днес — мъртва. Никой!
И ме обзема нещо като гняв:
„А бе един ден пак ще се стълпита.
Ще разберете, че съм бил най-прав...
И може да си скубете косите...“
А днес, да счупя своята самота,
въртя живота — телефон огромен,
наслука, тъй... И търся аз смъртта.
Но с моя глас ми се обажда тя:
„Избрал си, драги, своя собствен номер!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.